

[Indenrigsministeren.]

Sted: Jeg tør i Modsætning hertil sige over for den danske Offentlighed, at der sjældent her til Landstinget er kommet et Lovforslag, der har faaet en saa grundig, saglig og sagkyndig Behandling som dette. Det ærede Medlem var i denne Forbindelse inde paa en Kritik, der har været rejst over for Lovforslaget fra visse Kreditinstitutters Side. Hvis der i denne Forbindelse skal være Tale om Sagkyndighed, tror jeg imidlertid, jeg tør hævde, at de Mænd, der har behandlet Sagen i en Kommission og paa anden Maade, i betydelig Grad i Sagkundskab overgaar de Herrer, som sidder i de paagældende Kreditinstitutter. Naar disses Kritik i sin Konsekvens skulde gaa ud paa, at hele denne Lovgivning undergraver Ejendomsretten, forekommer det mig ogsaa lidt besynderligt, at denne Kritik først fremkom 3 Maaneder efter, at Lovforslaget var fremsat i Folketinget, og endnu længere efter, at Kommissionsbetænkningen var afgivet. Hvis Lovforslaget virkelig i Forhold til Ejendomsretten, Grundloven og alt det, som den ærede Ordfører talte om, skulde være af saa revolutionerende Karakter, tillader jeg mig at tro, at de paagældende Kreditinstitutter vilde have fundet frem til Rigsdagen og til Indenrigsministeriet længe før det Tidspunkt, da Folketingsudvalget var lige ved at afgive sin Betænkning. Jeg tillader mig paa dette Punkt at have den Anskuelse, at de fleste af de Kreditinstitutter, der deltog i denne Kritik, selv i Tide har været klar over, at Hammeren en Dag vilde falde med Hensyn til Sanering af de paagældende Kvarterer. Jeg nærer personlig ikke den mindste Tvivl om, at der er Kreditinstitutter, som for længst har trukket Følehornene til sig fra disse Kvarterer og nu i saa Henseende er uden for enhver Risiko, fordi de for mange Aar siden var klar over, at den Dag maatte komme, som vi nu staar over for.

Naar den ærede Ordfører i øvrigt stillede sig paa det Standpunkt, at der er de tilstrækkelige Bestemmelser i den gældende Sundhedslovgivning og i Sundhedsvedtægterne, og at der kun staar tilbage Spørgsmaalet om at opføre nye Lejligheder — ja, saa havde jeg nær sagt, saa er der jo ikke mere at tale om, saa indskrænker det hele sig til et Byggespørgsmaal, det bliver et Spørgsmaal om, i hvilken Grad man kan udvide de Byggeriløve, vi har. Men jeg forstaar altsaa, at den ærede Ordfører blankt afviser, at der skulde være en saglig Baggrund for at faa nye Bestemmelser paa dette Omraade.

I Forbindelse med det, det ærede Medlem sagde om § 14, vil jeg gerne gentage, hvad jeg vist sagde, da Sagen var til Behandling her i Landstinget sidst, at denne Paragrafs Indhold i visse Dele af Pressen og i det ærede Medlems Omtale af den ikke har været gengivet rigtigt. Man har talt om den, og den ærede Ordfører taler om den, som om det, der kan foretages i Henhold til § 14, skulde kunne foretages af andre Grunde end af sundhedsmæssige Grunde. Det er ikke rigtigt. Det grundlæggende ved § 14 er selvfølgelig dette, at en Ejendom har sundhedsmæssige Mangler, som der staar, og derfor har Hovedparten af den Kritik, der har været fremsat netop mod denne Paragraf, sit Udgangspunkt i forkerte Forudsætninger.

Naar den ærede Ordfører for Venstre under sin Omtale af § 14 fremsatte den Anskuelse, at denne Paragraf ikke skulde være i Overensstemmelse med Grundlovens Bestemmelser, tror jeg ogsaa, jeg kan berolige det ærede Medlem. Der staar saa god juridisk Kundskab bag denne Bestemmelse, at enhver Bekymring i saa Henseende kan opgives. Men dertil vil jeg føje, at jeg synes, den ærede Ordfører i Virkeligheden har været alt for ubehagelig over for Det konservative Folkeparti, idet Det konservative Folkeparti har tiltraadt Bestemmelserne i § 14. Det konservative Parti ønsker, at der skal være Adgang til Appel med Hensyn til disse Afgørelser, men det er en Sag for sig. Selve Princippet i § 14, selve de grundlæggende Beføjelser til Behandling af de paagældende Ejendomme er tiltraadt af Det konservative Folkeparti i Folketinget. Jeg vil i det hele taget gerne understrege, at jeg finder det glædeligt, at Det konservative Folkeparti ved sin Tilslutning til dette Punkt har givet principiel Tilslutning til hele Lovforslaget og dets Karakter. Kun med Hensyn til tre Punkter af Betydning har man taget Afstand, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Boligtilsynsraadet's Sammensætning og dernæst med Hensyn til de to Omraader, hvor der er stillet Forslag om Appel. Det drejer sig altsaa om, paa hvilken Maade Udmaaling af Erstatningerne kan foregaa paa den efter Det konservative Folkepartis Synspunkt mest betryggende Maade; alt det, som den ærede Ordfører for Venstre ansaa for at være i Strid med Grundloven, er derimod tiltraadt af Det konservative Folkeparti.

Jeg vil gerne anerkende, at den ærede konservative Ordfører (Lisbet Hindsgaul) talte om Lovforslaget i en helt anden Tone